

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 17.630 van 24 oktober 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 12 juni 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 mei 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 10 juli 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 september 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. VAN ROSSEM en van attaché A. VAN DE VOORDE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 12 februari 2004 het Rijk binnen en diende op 19 oktober 2007 een asielaanvraag in. Op 22 mei 2008 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.
2. Het asielrelaas wordt als volgt weergegeven in de bestreden beslissing: "*U zou over de Sri Lankaanse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Allavati. Door het aanhoudende oorlogsgeweld, zou u samen met uw familie in 1992 uw geboorteregio ontvlucht zijn. Jullie zouden hierna op verschillende plekken in Sri Lanka gewoond hebben. U zou geregeld gecontroleerd zijn door het Sri Lankaanse leger. In 2000 zou uw zus, die in Duitsland verblijft, voor een toeristenvisum hebben gezorgd. U zou met uw eigen paspoort vertrokken zijn. In 2001 zou u naar Frankrijk gegaan zijn waar u twee asielaanvragen indiende. U zou tweemaal een negatief antwoord gekregen hebben. In februari 2004 heeft u uw eerste asielaanvraag in België*

ingediend hebben. Het Commissariaat-generaal (CGVS) nam in april 2004 een bevestigende beslissing tot weigering van verblijf. In oktober 2007 zou u een tweede asielaanvraag ingediend hebben. U beroept zich hierbij op de algemene situatie in Sri Lanka. Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u uw geboorteakte voor.”

3. De feiten worden niet betwist door de verzoekende partij.

Ten gronde.

2. Inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over volheid van rechtsmacht, d.w.z. dat de Raad het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en hij als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil, waarbij hij de bevoegdheid heeft tot hervorming of tot bevestiging van de door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen genomen beslissingen ongeacht het motief waarop de Commissaris-generaal de bestreden beslissing heeft gesteund (Wetsontwerp nr. 2479/001 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, p. 95). Door de devolutieve werking van het beroep is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund. De bewijslast ligt in beginsel bij de kandidaat-vluchteling, die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas. Bij het ontbreken van dergelijke elementen dient hij hiervoor een aannemelijke verklaring te geven (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, 1992, nr. 196). De vrees van verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506).

Nopens de status van vluchteling.

3. Verzoekster *“meent dat er geen discussie meer kan bestaan over het feit of zij voldoet aan de criteria van de conventie van Genève om erkend te worden als politiek vluchteling. (...) Het staat niet ter discussie dat de huidige situatie te Sri Lanka nog steeds zeer precair is en de veiligheid in haar land van herkomst onmogelijk kan gegarandeerd worden. De toestand in Sri Lanka is op zijn minst ernstig en zorgwekkend”* en wijst op *“het recente rapport van Amnesty International en de verschillende mediaberichtgeving”*.
1. Het volstaat niet te wijzen op de algemene situatie in het land van herkomst en naar algemene rapporten dienaangaande om aan te tonen dat verzoekster in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en verzoekster blijft hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).
1. De bestreden beslissing stelt:
“Bij aanvang van uw gehoor werden er al snel verschillende opvallende tegenstrijdige verklaringen blootgelegd. Zo verklaarde u tijdens uw tweede asielaanvraag dat u sinds 1992 niet meer in uw dorp Allavedi geweest zou zijn en in 1992 werd tevens al uw contacten met uw familie verbroken (gehoorverslag CGVS 03/03/2008 p. 2-3). Tijdens uw eerste asielaanvraag waren uw verklaringen omtrent deze zaken volledig anders. Tijdens uw gehoor van 19 maart 2004 beweerde u immers dat u hoewel u uw dorp verlaten had in 1992, u na enkele uren reeds terugkeerde naar uw dorp en voorts verklaarde u dat u vanuit België een brief naar uw moeder geschreven had, implicerend

dat u haar adres kende (gehoorverslag CGVS 19/03/2004 p. 3- 4). Tevens verklaarde u tijdens uw tweede asielaanvraag dat u vier zussen heeft, terwijl u tijdens uw eerste asielaanvraag steeds volhield geen broers of zussen te hebben (gehoorverslag CGVS 03/03/2008 p. 3, CGVS 19/03/2004 p. 2). Ook verklaarde u tijdens uw eerste asielaanvraag voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat uw moeder haar huis verkocht om uw reis in 2004 te bekostigen (opnieuw implicerend dat u nog contact had met uw moeder (DVZ- verslag p. 15). Tijdens uw tweede asielaanvraag beweerde u dat een ver familielid uw reis betaalde (gehoorverslag CGVS 03/03/2008 p. 3). Geconfronteerd met deze verscheidene tegenstrijdigheden, pleegde u overleg met uw advocate. Na dit overleg wijzigde u uw verklaringen radicaal. U beweerde reeds in 2000 Sri Lanka verlaten te hebben (ipv 2004 zoals u steeds beweerde tijdens uw asielaanvragen). Uw zus in Duitsland zou voor een visum gezorgd hebben zodat u met uw eigen paspoort kon vertrekken. U zou dit verzwegen hebben uit angst dat uw zus problemen zou kunnen krijgen. Tevens zou u reeds twee asielaanvragen in Frankrijk ingediend hebben vooraleer u zich tot de Belgische asielinstanties wendde in 2004 (gehoorverslag CGVS 03/03/2008 p. 4). Deze twee asielaanvragen in Frankrijk heeft u vroeger steeds verzwegen (gehoorverslag CGVS 19/03/2004 p. 4). U heeft in het verleden dus een opzettelijke poging gedaan om de Belgische asielinstanties te misleiden door essentiële informatie achterwege te houden. Gezien het algemeen geldende rechtsprincipe “fraus omnia corrumpit” kan er dan ook geen geloof meer gehecht worden aan uw asielaanvraag.”

1. Uit het gehoorverslag blijkt ontegensprekelijk dat verzoekster leugenachtige verklaringen aflegde, wat zij ook zelf toegaf op het einde van het verhoor *“spijt me heel erg dat ik gelogen heb, deed ik uit angst, daar zus en haar man me met toeristenvisum hebben laten komen, ik vreesde dat ze problemen zouden kunnen krijgen”* (gehoorverslag CGVS, 03.03.2008, p.7). Dat verzoekster op intentionele wijze getracht heeft de Belgische asielinstanties te misleiden ondermijnt op fundamentele wijze haar algehele geloofwaardigheid. Dit klemmt te meer nu verzoekster geen stukken neerlegt uit Duitsland en Frankrijk en ze in gebreke blijft haar asielrelaas zoals afgelegd in Frankrijk, te documenteren.
2. Verzoekster verklaarde over haar situatie in Sri Lanka: *“Had u persoonlijke problemen of ging het u om algemene situatie in Sri Lanka? Ik had geen persoonlijke problemen, wel algemene problemen: ik kon niet naar school niet werken, werd vaak aangehouden door leger, veel bombardementen, leger voerde vaak controles uit (...) Was iemand in familie betrokken in lte? Neen (...) Uw vrees is gebaseerd op algemene situatie? Ja dat is waar, maar ik vrees voor leven je weet nooit of een bom je treft ik verbleef daar in situatie van leven of dood, er zijn ook allerlei gebreken medicijnen enzo, moeilijk verkrijgbaar of heel erg duur”* (gehoorverslag CGVS, 03.03.2008, p.5-6).
1. Verzoeksters verklaring dat zij *“in het verleden verscheidene malen gecontroleerd”* werd door het Sri Lankaanse leger, wordt ontkend door haar verklaring dat ze niet persoonlijk geïnterviewd werd en enkel de algemene situatie in haar land van herkomst vreest. Haar bewering dat *“Indien verzoekster dient terug te keren naar Sri Lanka dan vreest zij dat zij dadelijk zal gearresteerd worden of slachtoffer worden van moord, ontvoering, enz.”* kan dan ook geenszins overtuigen.
3. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofdte van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

Nopens de subsidiaire bescherming.

4. Verzoekster meent “*Dat de bestreden beslissing een flagrante schending is van*
1) *het subsidiaire beschermingsstatuut*
2) *het zorgvuldigheidsbeginsel*
3) *de materiële motiveringsplicht.*”

1. De bestreden beslissing stelt in dit verband:

“Er kan echter niet getwijfeld worden aan uw Sri Lankaanse afkomst. U beroept zich tijdens uw tweede asielaanvraag dan ook op de algemeen geldende situatie in Sri Lanka. Niettegenstaande u aannemelijk heeft gemaakt te zijn opgegroeid in de Jaffna-regio (hetgeen blijkt uit uw voorgelegde documenten) dient opgemerkt dat vanwege bovenstaande vaststellingen het Commissariaat-generaal geen correcte inschatting kan maken van uw profiel en reden van vertrek uit Sri Lanka. Bijgevolg bent u er evenmin in geslaagd aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Het Commissariaat-generaal erkent dat er in het noorden en het oosten van Sri Lanka een gewapend intern conflict is, maar uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd blijkt dat hiervan in Colombo geen sprake is (zie Cedoca CL 2007-010w). De situatie in de hoofdstad Colombo is niet van die aard dat modale Tamils worden vervolgd louter omwille van hun etnische achtergrond. Ook de recente evoluties wijzen niet op een vervolging van Tamils in de hoofdstad Colombo omwille van hun etnische achtergrond. In het kader van “cordon and search operations” worden wel degelijk mensen gearresteerd en opgesloten maar deze maatregelen kunnen worden beschouwd als algemene veiligheidsmaatregelen genomen door de Sri Lankaanse staat ter preventie van mogelijke LTTE-aanslagen in de hoofdstad. Bovendien stelt “U.K. Home Office” dat het leven voor iedereen in de hoofdstad, ongeacht de etnische afkomst, onderworpen is aan strenge veiligheidsmaatregelen. Er is dan ook geen enkele reden waarom u zich niet in Colombo zou kunnen vestigen zonder dat u hierbij een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Er zijn immers geen geloofwaardige aanwijzingen dat u door de Sri Lankaanse autoriteiten werd gezocht toen u uw land verliet. Wat betreft de verdwijningen in Colombo dient te worden opgemerkt dat zowel Tamils, moslims als Singhalezen het slachtoffer van ontvoeringen kunnen zijn. Bovendien zijn deze verdwijningen niet toe te schrijven aan één organisatie of belanghebbende partij. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt kan worden afgeleid dat de meerderheid van de Tamilbevolking in Colombo geen reëel risico loopt op willekeurige ontvoeringen en moorden, dit gezien het relatief klein aantal ontvoeringen die sinds augustus 2006 hebben plaatsgevonden in Colombo. Verder dient te worden vastgesteld dat u vreesde vanwege uw afkomst kwetsbaar te zijn voor verdenking van betrokkenheid bij de LTTE. Andere bronnen stellen echter dat het leven in Colombo weliswaar onderworpen is aan strenge veiligheidsmaatregelen maar dat de meerderheid van de Tamilbevolking niet geraakt worden door arrestaties.”

1. Verzoekster citeert in het verzoekschrift artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, beroept zich in het bijzonder op artikel 48/4 § 2 c) Vreemdelingenwet en verwijst naar “*de algemene toestand in Sri Lanka*”, haar afkomst uit het noorden van Sri Lanka en haar Tamil origine. Verzoekster meent dat de informatie toegevoegd aan het administratief dossier niet recent genoeg is en dat door de “*inschatting van het profiel*” van verzoekster bij de beoordeling van de subsidiaire bescherming, de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een “*bijkomende voorwaarde*” toevoegt die “*geen juridische basis heeft*”.

“Dat de voorwaarde die het CGVS toevoegt (inschatting van het profiel) om verzoekster het statuut van subsidiaire bescherming toe te kennen geen juridische basis heeft. De definitie m.b.t. het statuut is duidelijk en stelt deze bijkomende voorwaarde niet” en

verder *“Zij is immers afkomstig uit Sri Lanka, meer bepaald uit het Noorden. In de beslissing van het CGVS wordt hier niet aan getwijfeld. Verzoekster heeft zelfs documenten neergelegd die dit alles staven. Het CGVS staat ook niet waar verzoekster zich dan wel zou begeven hebben? Verzoekster dient dan ook minstens het voordeel van de twijfel toegekend te worden. Verzoeker wijst er op dat “de algemene toestand in Sri Lanka is thans zeer ernstig, er is sprake van een intern gewapend conflict, in feite is er terug een burgeroorlog. Niet alleen de algemene toestand in Sri Lanka maakt het voor verzoekster onmogelijk om terug te keren maar ook haar persoonlijke toestand. Verzoekster is immers afkomstig uit het Noorden van Sri Lanka en tamil. Zij kan onmogelijk terug gelet op haar tamilafkomst. Bovendien is Colombo geen intern vluchtalternatief voor haar. Immers in Colombo is er sprake van arrestaties van tamilburgers in het kader van verhoogde veiligheidsmaatregelen naar aanleiding van het conflict tussen de overheid en de LTTE. Via bijzondere maatregelen heeft men het mogelijk gemaakt om mensen te arresteren en op te sluiten op basis van een verdenking. Dat verzoekster bij terugkeer naar Sri Lanka vreest hiervan het slachtoffer te zijn!”* Verzoekster citeert een passage uit een cedoca-document en stelt dat *“de commissaris generaal een totaal foute conclusie heeft getrokken uit het cedoca document waaruit in feite duidelijk blijkt dat Colombo geen intern vluchtalternatief is en dat Tamils wel degelijk gevisieerd worden. Indien de raad deze informatie nog niet zou overtuigen dan dient zij minstens vast te stellen dat er twijfel is en dus niet met zekerheid kan gesteld worden dat verzoekster op dit ogenblik met 100% zekerheid kan terugkeren. (verschillende bronnen uit het cedoca document geven dit immers aan en zij mogen niet zomaar weggeveegd worden!!!)”*

2. Verzoekster herhaalt ter terechtzitting dat nu zij haar identiteit en nationaliteit aantoonst en haar etnische herkomst niet wordt betwist door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, haar de subsidiaire bescherming dient te worden toegekend zonder dat hierbij bijkomende voorwaarden kunnen worden toegevoegd.
3. Indien de Belgische wetgever bij de omzetting in Belgisch recht van artikel 15c van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004), het woord individueel heeft weggelaten, kan niet zonder meer worden gesteld dat asielzoekers zich op een algemene wijze op de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c) Vreemdelingenwet kunnen beroepen. Artikel 48/4 -en dus 48/4 § 2 c)-Vreemdelingenwet dient te worden samengelezen met de 48/5 Vreemdelingenwet en met de uitsluitingsclausules zoals bepaald in artikel 55/4 Vreemdelingenwet zodat, in tegenstelling tot wat verzoekster aanvoert, de persoonlijke kenmerken van de asielzoeker wel in rekening moeten worden gebracht. Verzoekster gaat hier overigens ook gedeeltelijk zelf op in en benadrukt haar identiteit en etnische afkomst. Verzoekster gaat er verder aan voorbij dat personen worden uitgesloten die in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus of beroep kunnen doen op artikel 9 ter Vreemdelingenwet en dat artikel 48/4 § 2 c) Vreemdelingenwet uitdrukkelijk bepaalt dat slechts ‘burgers’ onder de toepassing van het artikel vallen. Ten slotte, gelet dat in artikel 48/4 § 2 c) Vreemdelingenwet sprake is van willekeurig geweld en verzoekster niet moet aantonen dat het geweld direct tegen haar persoon wordt gericht, blijft het niettemin noodzakelijk het causale verband aan te tonen tussen de *zwaarwegende gronden* die bestaan om aan te nemen verzoekster een *reëel risico* op *ernstige schade* zal lopen bij terugkeer naar het land van oorsprong, wat op zich ook een inschatting inhoudt van verzoekster, binnen de situatie van haar land.
4. Verzoekster stelt het vestigingsalternatief zoals bepaald in artikel 48/5 § 3 Vreemdelingenwet ter discussie en meent dat een intern vestigingsalternatief, met name in Colombo voor haar niet voorhanden is nu zij haar Tamil herkomst uit Noord-Sri Lanka aannemelijk maakt.

5. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen erkent dat de situatie in Sri Lanka ernstig is, met name in het noorden en oosten van het land. De Cedoca-informatie is genuanceerder over de situatie in de hoofdstad Colombo en besluit dat deze niet van aard is dat elke Tamil, er louter omwille van zijn/haar etnische origine, een reëel risico op ernstige schade loopt. Zakenmannen, politieke figuren, pro-Tamilactivisten en journalisten kunnen het doelwit zijn van gewelddadige acties (zie Cedoca CL 2007-010w).
1. De informatie aangebracht in het verzoekschrift weerlegt evenmin de essentie van de informatie toegevoegd aan het administratief dossier. Ook het neergelegde rapport over de *“Hotham Mission naar Sri Lanka in oktober 2006”* waarin de Sri Lanka Monitoring Mission bevraagd werd over de personen die terugkeren naar Sri Lanka, stelt niet dat Tamils uit het noorden gevisieerd worden door de politie, tenzij de herkomst cumulatief samenvalt met antecedenten met de autoriteiten van Sri Lanka, of met een vroegere LTTE-affiliatie.
2. Verzoekster toont niet aan recent uit het noorden te komen en verblijft minstens sedert 1992 in Colombo waar ze geen problemen inroept die gelieerd zijn aan haar etnische afkomst. Verzoekster geeft toe te vluchten voor de algemene toestand in Sri Lanka maar toont niet aan dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat zij als Tamil uit Colombo een reëel risico op ernstige schade dient te vrezen zodat haar aanspraak op de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c) Vreemdelingenwet niet gegrond is (zie ook Sri Lanka CG [2008] UKAIT 00063).
6. Verzoekster stelt *“dat de materiële motiveringsverplichting en het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden werd door het Commissariaat Generaal aangezien men verzoekster afwijst om het subsidiaire beschermingstatuut toe te kennen zonder zich te baseren op objectieve en recente berichtgeving. De asielaanvraag van verzoeker dateert van oktober 2007. Ten tijde van de aanvraag van verzoeker is de situatie in Sri Lanka enorm achteruit gegaan. De beslissing van het CGVS dateert van mei 2008 maar zij baseert zich op een document van cedoca van juni 2007. Een document van bijna een jaar oud en bovendien houdt zij geen rekening met het feit dat sinds januari 2008 de burgeroorlog terug is uitgebroken en het vredesakkoord is afgesprongen! Dat van het CGVS minstens kan verwacht worden zowel bij het beoordelen van het statuut van vluchteling als bij de subsidiaire beschermingsstatuut dat zij zich baseert op recente documentatie en dat deze à jour is. De beslissing is niet redelijk te verantwoorden gelet op het feit dat zij zich baseert op informatie van cedoca van een jaar oud! Dat dit niet redelijk is en op deze wijze de zorgvuldigheidsplicht werd geschonden en tevens de materiële motiveringsplicht.”*
1. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de Commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stelen op een correcte feitenvinding. De Commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Verzoekster verwijst naar de recente ontwikkelingen en legt bijkomende informatie neer, doch toont niet aan dat de kern van de informatie, zoals hoger uiteengezet en zoals weergegeven in de documenten die door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aan het administratieve

dossier zijn toegevoegd foutief of niet recent genoeg is. Uit de artikels die verzoekster toevoegt aan het verzoekschrift blijkt dat anno 2008 in Sri Lanka nog regelmatig incidenten plaatsvinden -wat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet ontkent-, maar spreekt de door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aan het administratieve dossier toegevoegde informatie niet afdoende tegen noch toont verzoekster aan dat het gewapend conflict het hele land beslaat.

2. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoekster werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg haar asielmotieven uiteen te zetten, haar argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van haar keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Dat de Commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan kan derhalve niet worden weerhouden.
3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoekster kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat zij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoekster stelt dat haar asielrelaas wel als geloofwaardig en oprecht moet worden beschouwd en zij bijgevolg de beoordeling van de aangehaalde feiten door de Commissaris-generaal betwist, voert verzoekster de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat kan worden verwezen naar bovenstaande waar het middel vanuit dit oogpunt werd onderzocht.
7. Verzoekster toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.
5. Ten slotte stelt verzoekster dat zij *“bovendien vreest dat artikel 3 van het EVRM zal geschonden worden indien hij dient terug te keren naar haar land van herkomst.”*
1. Wat artikel 3 EVRM betreft, benadrukt de Raad dat er in onderhavige procedure geen uitspraak gedaan wordt over een terugleidingsmaatregel, maar uitsluitend over de toekenning van de vluchtelingenstatus (artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen) en het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus (artikel 48/4 van dezelfde wet).
6. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 24 oktober 2008 door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN.

K. DECLERCK.